

„A Krisztus Jézus tegnap és ma és az örök korokon át ugyanaz.“

(Zsid. 13,8)

Körlevél

december 1999

Teljes szívemből köszöntelek benneteket közel- és távollévőket, Délről és Nyugatról, Keletről és Északról, a mi Urunk Jézus Krisztusunk nevében az 1. Tim. 1, 12- vel:

„Hálás vagyok annak, aki engem hatalommal felruházott, Urunknak, a Krisztus Jézusnak, aki hűnek tartott engem, mikor szolgálatára rendelt.“

Kegyelemből elmondhatom én is ugyanezt, hogy engem is beállított az Úr az Ő ekléziájában az Ő szolgálatára. Nem én, hanem Ő hozta a határozatot, én még meg sem lettem kérdezve, hanem egyszerűen meg lettem bízva. A Bránhám testvérrel való viszonyom olyan jellegű, mint a Timotheussé Pál apostolhoz. Amit Pál apostol tanított, azt Timotheus rá kellett bízva más testvérekre, olyan testvérekre akik ezáltal képesek voltak, megint másokat kioktatni (2.Tim. 2). Ennélfogva mindig a tiszta, józan és egészséges tanításról van szó ti. Isten szaváról. Pál apostol a következőket helyezte az ő szívére: *„Te azonban maradj meg azokban, amiket tanultál s amikben hívővé lettél (amiben teljes bizonyosságot nyertél), tudva kitől tanultad, és mert kisgyermek korodtól ismered a szent írásokat, melyek képesek bölcsésé tenni téged annak a menekülésnek dolgában, mely a Krisztus Jézusba vetett hiten keresztül lelhető.“* (2.Tim. 3,14-15). És mert még mindig bibliai napokban élünk és mert az isteni rend újra helyre lett állítva, ez teljes egészében reám vonatkozóan is találó. Isten már fiatalkori életemben úgy rendelte, hogy már 12 éves korom óta a Szent-Írást belső vágyakozásból olvastam. Elmélyülten kutattam Isten beszédében és megértést kaptam afelől amit olvastam.

De még mielőtt 1955 -ben Németország - Karlsruhe -ban legelőször találkoztam volna Bránhám testvérrel, már 1949 pünkösdjén 16 évesen üdvbizonyosságban lett részem, úgy amint a Biblia beszámol róla. Ama bizonyos hétvégén egy Hall Herrmann nevezetű prédikátor szolgált a Paul Raabe prédikátor gyülekezetében Hamburgban. A prédikáció után közhírré lett téve, hogy mindazok akik a Szent Szellem keresztségét óhajtják vissza maradhatnak imádkozni. A kb. 120 személy között én is ott maradtam. Röviddel éjfél előtt átéltem a Szent Szellemmel való keresztséget: Át lettem helyezve a dicsőségbe, egy

mélyreható békeség, boldogság és gyönyör töltött be az Úrban és egy számomra idegen nyelven dicsértem az Istent. Bennem feltört egy forrás, amely az örök életbe buzogott, úgy amint az Úr a kútnál lévő asszonynak mondotta. A Szent Szellem olyan hatalmasan hatást gyakorolt, hogy a jelenlévők közül mindnyájan átérték Istent.

Mármost 50 év telt el azóta mióta tudatában vagyok, hogy Istent követhetem. 1953 óta osztályrészül reám hárult az Ige-hirdetés. A 46 év folyamán megadott számomra, hogy az Evangélium hirdetésén keresztül sok lelket az én Megváltómhöz vezessek a világ minden tájáról. Számomra az 1999 -es év olyan mint egy »ünnepélyes emlékezet«, egy kürtölés- és kiárasztásnak esztendeje. Ez említett esztendőnek végén fel szeretnék kérni mindnyájukat arra, hogy velem együtt magasztaljátok Istent az Ő hűségességeért, az örök hű Istennek hálát mondani azért, hogy az Őveit olyan csodálatosan vezeti. „... és bizonyos, mint a felhőben lévő bizonyosság“. (Zsolt.89,38)

Hitéletem folyamán kiváltképpen az a 10 év volt áldásban gazdag, amelyekben megismerhettem Bránhám testvért, amíg 1965 -ben haza lett szólítva. Átélttem vele számos összejöveteleket úgy Európában mint az Egyesült Államokban is, sőt az ő saját lakásán is meglátogattam őt. Abban a kiváltságban is részem volt, hogy egy asztalnál ettem vele és vele egy autóban utazhattam, amelyet ő vezetett. 1958 óta átküldték hozzám Németországba az összes prédikációit, amelyeket az Egyesült Államokban tartott. Így részem lett a szellemi fejlődésben az ő szolgálata alatt és ismeretem volt a legújabb tényállás felől, Isten országát illetően.

Mint a legjelentéktelenebb mindazok közül, akiket elhívott és kirendelt az Úr szolgálatra, az elmúlt évtizedek folyamán tanúbizonyságot tehettem az egész világon és közhírré tehettem Isten teljes Üdvhatározatát. Amint bizonyágot tett Pál apostol afelől, hogy az ő héber anyanyelvén hallotta az Úr szózatát és tudomásul vette az ő megbízatását, összekötve egy kirendeltetéssel - elhivatottsággal, úgy minden bizonnyal én is, Ewáld Frank, az igazságnak megfelelően tanúsítást teszek Isten, az Ő szent angyalai és az emberek előtt, hogy április 2. 1962 -ben, napfelkelte előtt, hallottam az Úrnak mindent átható, hatalmas, parancsoló szózatát, német nyelven. Annak ajkáról, akinek adatott a hatalom mennyen és földön, anyanyelvemen hallottam és átvettem megbízatásomat és küldetésemet. Az Úr minden szót kihangsúlyozott, sőt feltűnést keltő érthetőséggel ejtette ki a szavakat. Ez élményemet illetően örömmel hívom Istent tanúmnak.

Ama naptól fogva engedelmes voltam a mennyei megbízatásnak, országról országra és kontinensről kontinensre utaztam, hirdetvén Isten beszédét és tovább adva a szellemi eledelt azoknak, akikben éhség van Isten szavát hallgatni (Ámós 8,11; Máté 24,45). Minden természetfeletti élményeim felsorolásában itt nem tudok és nem is akarok belemenni. Az évek folyamán hallottam még egynéhányszor az Úrnak hangját és utasításokat kaptam. Valamennyi élmények, amelyekkel megajándékozott az Úr, számomra nagy jelentőséggel bírnak. Hogyha egynéhányat megosztok veletek, csak azért teszem, hogy Istennek valamennyi őszinte gyermekei örülhessenek afelett, hogy hűséges az Úr és még ma is igazolja magát, velem együtt pedig Istennek adjatok hálát és Őt részesítsétek a méltó megtiszteltetésben.

Utolsó élményem, amelyet a Bulgár Varna városban éltem át a Fekete Tenger mellett, 1999 július 15. csütörtökön déltájt, utólag még mindig hatást gyakorol rám:

Át lettem helyezve a dicsőségbe és szemeim előtt láttam mint egy fényesenivilágított elefántcsontból való dísztermet, amelyben — és itt ismét Istent idézem tanúmnak — a mennyei énekkar állt és remekül énekelt. Mindannyian abban az irányban szegeztek tekintetüket, ahonnan jött a fényesség, úgyszintén kezeiket egyöntetűen előre nyújtották, vízszintesből kissé fentebb. Német nyelven énekelték a 34. Zsoltárt. A hangjuk (szavuk) olyan harmonikus volt mint egy hatalmas hang. A 8. versnél: *„Az Úr angyala tábort jár az Őt félők körül és kiszabadítja őket.”* mind hangosabb lett az énekszó, a hangjaik rezegtek és mint egy refrént énekelték a vers végén: *»És az Úrnak angyala most jelen van.«* Ugyanez megismétlődött a 9. versnél fogva is: *„Éreztétek és lássátok meg, hogy barátságos az Úr. Boldog az az ember, aki ő benne bíz.”* Eme szavak után még hatalmasabban énekelték: *»Igen az Úr most jelen van ...«*

Számomra azonnal feltűnt, hogy a Zsoltárt a Luther fordítása szerint énekelték, annyira közsismert volt részemre a korábbi évekből. Azután mindjárt felírtam magamnak a szavakat, amelyek a Menge fordításában kissé másként hangzanak. Hiszen a dicsőségbe minden nemzetből és nyelvből lesznek emberek, akik magasztalva dicséretet mondanak az Úrnak (Jelenések 5,9). Arra is visszaemlékeztem aztán, hogy ama kilenc szavak az 1.Mózes 3,17 -ből, amelyeket Isten 1979 június 19. reggelén haragos mennydörgő harsanó szavaiban intézett felém, ugyancsak a Luther fordítása szerint valók voltak. A számos Biblia-fordításokból túlnyomórészt a Hermann Menge szerintit olvasom és használom.

Szavak nem elégségesek, Isten jóságát kifejezésre juttatni. Ő az igazságos és hűséges. Talán magas fokú elhivatottságom miatt kellett annyi próbákon átmennem. Az ellenség egynéhányszor csaknem megölt a szószoros értelmében, hacsak a Malária tropicára gondolok, amely a kezelő orvos tudósítása szerint, biztos halálokat jelentette. Akit már a haldokló teremben vittek és akiről az orvoscsoport lemondott mint az én esetemben, az tudja, hogy mit jelent egy Istentől jött csoda. Újra és újra hallottam, amint az főorvos prof. dr. Becker ismételten mondja csoportjának: »Túl késő.« Azonban Istennek hatalmában áll az ellenség legádázabb támadásait is, legyen az lélekre vagy testre, győzelembe és áldásba átváltoztatni. 1981 január 3., ez a dátum tulajdonképpen halálom napja kellett volna legyen, ám ekkor átéltem a legfennségebb élményeim egyikét, amely maradandó áldás lett számomra.

Átéltam másodjára, hogy testemből elvételtem; ekkor átéltem az elragadtatást. És ismételten Istent idézem tanúmnak. Láttam az elragadtatott sereget, amint felvétetett, és az első sorban találtam magamat. Mindannyian fiatalok voltak, mindannyian fehérbe voltak öltözve, a testvérnők hosszú haja hátukon nyitva lecsüngött minden színben, éppen úgy mint természetileg van. Valóban bepillantottam a dicsőségbe és láttam a szent várost amint piramis szerűen kimagaslik. A fény a csúcscról áramlott szét és önmagában kitűnő ragyogásban és kitűnő csillogásában áthatolt minden körülhatároltat; a határosan fekvő kristálynak látszott és az egész földkerekségét megvilágította.

Valamennyi megpróbáltatások, félreértések és szomorúságaim közepette, támadások, a folytatólagos rosszindulatú rágalmozások között Isten újra és újra megvigasztalt — az Ő Szavát beváltotta és az Ő hűségességét nem vonta meg tőlem, velem lévén életem minden szakaszában. Az Ő megtiszteltetésére tanúvallomást tehetek azon hűségéről is, hogy a prédikációk ezreiben semmi olyasmit nem hirdettem, amit utólag korrigálnom kellett volna. Engedelmes voltam abban is, amit az Úr parancsolt nekem, ama reggelen Marseille - Franciaországban, miközben parancsoló hangon közvetlenül kétszer egymás után felszólított: »Én szolgálom, állj fel és olvasd el a 2. Tim. 4. fejezetét!« Felálltam és asszerint cselekedtem amint a parancsot kaptam, elolvastam az első öt verset. Azután megint elkezdtem az 1. verstől olvasni. A második vers olvasása közben megértettem, közvetlen inspiráció által, hogy mit akar az Úr nekem ezzel mondani. A hangsúlyozás a következő szavakon volt: **»Hirdesd az Igét,«** — ez volt a felelet, e s ehhez a továbbiak is hozzátartoznak: *„...állj ki, akár alkalmas az idő rá, akár nem...!«* Isten eredeti Igéje képes minden értelmezést és (félre)magyarázatot hatálytalanítani.

Aztán ráhelyeztem Bibliámat a kicsiny asztalra, felemeltem kezeimet az Úr-hoz és így szóltam: »Amilyen bizonyos az, hogy Te óh Uram, parancsolóan felszólítottál ezen Igeszakaszt elolvassam, olyan bizonyos az, hogy csak azt lehet hirdetni ami az Igében meg van írva. És amilyen bizonyos az, hogy a hét mennydörgés szava a Jelenések 10. fejezetéből, nem lett leírva Isten szavaként, olyan bizonyos az, hogy senki sem prédikálhat róla.!« Hiszen még mindig meg van írva: „*Boldog, aki felolvassa és boldogok, akik hallgatják a prófé-tálás szavait és megőrzik a benne megírtakat. Mert közel van az idő.*“ (Jelenések 1,3). Amint maga Isten mondja, csak az jön számításba, ami meg van írva. Csak arról olvashatunk, csak azokat őrizhetjük meg, csak a megírtakat nyilatkoztatja ki Isten. Minden afelől való spekuláció, ami nincs megírva, nem lehet isteni eredetű és csak zűrzavart szít. És ha a mennyből jönne egy angyal, hogy közhírré tegye a hét mennydörgés szavát, így még őt is vissza kellene utasítsam.

Ha testvérek az ő különleges kinyilatkoztatásairól prédikálnak, de hiszen nyilvánvaló kell legyen, hogy ezek által tanítványokat akarnak az ő kíséretükben vonni. Hogyha ezen kívül még azt a követelményt állítják, hogy csak azok részesülnek az elragadtatásban, akik az ő különös kinyilatkoztatásainak hitelt adtak, ez minden további nélkül Istenkáromlás.

Az én megbízatásom ez volt és ez marad: **»az Igét úgy hirdetni, amint írva van, és emez óra üzenetét, a megígért és kinyilatkoztatott Igét, a vil'ág minden sarkára elvinni.«** Hogyan vélheti maga't valaki egyáltalán az Ige prédikátorának, ha olyan dolgokat hirdet, amelyek az Igében egyáltalán nem is állnak írva?

Ezt pedig az Úr szavának alapján mondom: A hét mennydörgés a Jelenések könyve 10. fejezetéből csak akkor hallatja majd szavát, midőn az Úr Szövetség angyala gyanánt lejön Izráel népéhez — egy órával sem előtte és egy nappal sem utána! Akkor valóság lesz, amikor a föld és a tenger eredeti tulajdonosa ráteszi az egyik lábát a tengerre a másikat a szárazföldre. Így áll írva és így fog bekövetkezni. Így tesz róla tanuságot 1963 március 17. Bránhám testvér is, a pecsétek megnyitásáról szóló prédikációjában *»Átmenet a hét gyülekezeti korszakból a hét pecsétekbe.«*: **»Ha megjegyeztétek: Ő a Krisztus. Az Ó-testamentumban >Szövetség angyala < gyanánt van megnevezve. Mármost közvetlenül a zsidókhoz jön, mert a gyülekezet tökéletesítve lett... Visszaemlékeztek-e még a Jelenések könyve 1. fejezetében vázolt angyalra? Most ugyanaz. Angyal „küldöttet“ jelent. Itt Izráel népéhez való**

küldött gyanánt látjuk Őt. A gyülekezet már el lett ragadtatva. Ők készek az elragadtatásra, midőn eljön az Ő gyülekezetéhez.» (A hét pecsétekbe való bevezetés, 66. old.). A menyasszony Vőlegény gyanánt várja az Ő visszajövetelét, hogy Vele együtt vacsorázzon.

Az ún. utolsó üzenet keretén belül is, sok minden tévesen fejlődött. Mindazok, akik személyükre való tekintettel el akartak érni valamit, az ellenség ihletése alá kerültek, ami által az isteni befolyás részenként le lett rombolva. Ha az Észak-Amerikában élő testvérek, Bránhám testvér valamennyi prédikációjait úgy hagyták volna, amint volt az ő eredeti formájában, és nem ragadtak volna ki idézeteket az összefüggésből, összeállítva ezekből az ő »jellegzetes üzenetüket«, egyáltalán nem is léteznének a számos irányzatok. Megmarad annál: Ha egy testvér elhagyja az Igét, Isten is elhagyja őt. Isten csak az Ő Igéjével szemben vállal kezességet, nem pedig a (félre)magyarázatokkal szemben. Ha pl. valaki azt tanítja és úgy hiszi, hogy ama hét erények (2.Péter 1), amelyek tulajdonképpen a Megváltó lényét tükrözték és tükrözik vissza valamennyi megváltottakban, hogy ezek az erények most tehát a hét mennydörgés legyén, az máris elvesztette a szellemi tájékozóképességét.

Mindezek ellenére maga az Úr fogja tökéletességre vinni az Ő művét és pedig nagy hatalommal. Ő a golgotai győző. Ő kiszólitott magának egy Ige-menyasszonyt, akik nem pecsételik össze újra magukat, miután megmosattak a Bárány vérében, az Ige vízfürdőjében megtisztítottak és az Igazságban megszenteltettek.

Ami engem illet, úgy amint már említettem is az Ige hirdetésére rendeltettem el és tudomásul kell vegyem, hogy az ellenség évégett vett célba támadásaival és pedig a legkönyörtelenebb módon úgy mint senki mást ezen a földön. Húsz évvel ezelőtt, 1979 -ben volt, amikor az ellenség az egész pokol hadát bevetette, Isten műve szétrombolására és az én pusztításomra, röviddel az összeesküvés után, a legsötétebb órában, vigasztalásomra megajándékozott az Úr az Ésaías 54. fejezetének 15-17. terjedő szavaival: *„Vedd tudomásodra, ha összegyűlven összegyűlnek és rohamot indítanak ellened, ez nem én tőlem indul ki! Aki ellened rohamot indít, elesik miattad. Imé én teremtettem a kovácsot, aki a parazsat éleszti és fegyvert készít mestersége szerint; és én teremtem a pusztítót is a vesztesre! Egy ellened készült fegyver sem lesz jó szerencsés, és minden nyelvet mely ellened perbe száll, hazugsággal büntetsz; ez az Úr szolgáinak öröksége, és ez az ő igazságuk, amelyben Én részesítem őket. Így szól az Úr szentenciája.“*

Különösen azok tüntetik ki magukat, akik félremagyarázatokat terjesztenek, mert nincsenek az Igében megalapozva. Amint a próféták valamennyien, hordozói lévén az Igazság beszédének, üldözve, megkövezve és legyilkolva lettek, ugyanez történt a mi Urunkkal is, az apostolokkal és én velem sem történik másként. A támadásokkal mindig az Ige hordozóit veszi céltáblájául az ellenség, mert ezzel áll vagy esik az isteni befolyás. Ámde Urunk vigasztalóan szól hozzánk az Ő hegyi beszédében: „*Boldogok vagytok ha énérttem gyaláznak titeket, ha énérttem üldöznek és hazugul minden rosszat mondanak majd rátok! Örüljetek és ujjongjatek efelett, mert nagy a ti jutalmatok a mennyben!*Hiszen a prófétákat is így üldözték, akik elöttetek éltek!” (Máté 5,11-12). Így hát próbáljunk meg örülni mindezek felett, még ha gyakorta elviselhetetlen fájdalom között is.

Meg vagyok győződve afelől, hogy az Úr meg fog ajándékozni végig az Ő erejével, az Ő beszédében megmaradni. Pál apostollal elmondhatom én is: Tudom, hogy kiben hiszek, és ebben olyan bizonyos vagyok, mint az apostol is volt. Ez okból befejezem ezt a részletet az ő tanúságtételével, amely egyidejűleg az én tanúságtétele is: „...mert tudom kiben vetettem bizalmamat, és bizonyos vagyok benne, hogy Ő elég erős arra, az én nála letett kincsemet ama napra megőrizze. Egészséges tanításoknak mintaképeként tarts ki azok mellett, amelyeket töllem hallottál, hitben és szeretetben, amelyek a Krisztus Jézusban gyökereznek. A reád bízott drága kincset őrizd meg, a bennünk lakozó Szent Szellem által!” (2.Tim.1,12b-14). Az Úr, aki az Ő szolgálatában beállított, hűséges.

Izráel a prófécia fényében

A zsidók visszatérése az ő atyáik földre, a legszámottevőbb ígéretek közzé tartozik, a végidőre vonatkozóan. Ha a Szent-írás valamennyi jövődőlése beteljesedett, különösen a fügefát illetően, amely életet kapott, akkor emeljük fel a hívők az ő fejeiket, mert az ő megváltásuk közeledik.

Amint a politikai jelentésekből újra és újra kivehetjük, a béke-processzust Izráel és a palesztinok be akarják fejezni a következő év szeptemberéig. A tárgyalásokat folytató ügyfelek ennél fogva már azon is fáradoznak, hogy leszögezzék a státust Jeruzsálemet illetően, amely elfogadható és méltányos legyen mindkét fél számára.

A bibliai prófécia szemszögéből, most még nem arról a szövetségekötésről van szó, amelyet hét évre kötnek meg, amelyről Dániel ír a 9. fejezet, 27. versében. Most területi tárgyalásokat folytatnak az Osszlói szerződések szerint.

Majd legutóljára csak a főszerződés felől tárgyalnak. Ennélfogva bekapcsolódik a tárgyalásokba Róma/Vatikán, mert ha pontosan szemügyre vesszük, itt nemcsak egyedül Jeruzsálemről van szó, hanem a Sion hegyéről, amely a tulajdonképpeni templom helye (Templom-hegy). A zsidóknak csak a Vatikán - a legmagassabb tekintélyi vallás és fellebbviteli fok közvetítése segítségével, lesz megengedélyezve a templom felépítése. Jeruzsálem megmarad Izráel fővárossának de ugyanakkor a három világegyház ti. a zsidóság, keresztények és az iszlám szülővárosa is.

Amint Bránhám testvér mondotta, a menyasszony gyülekezet nem fogja már együtt átélni, eme megjövendőlt Szövetségekötést: **»Ebben az időben pedig, ez fejedelem szövetséget köt a Dániel népével, azaz a zsidókkal. Ez pedig akkor fog bekövetkezni, mikor a menyasszony már elvétetett. A menyasszony nem fogja ezt átélni. ... Mármos miután a gyülekezet (a menyasszony) elvétetett, a zsidók és Róma szövetséget kötnek egymással.«** (Pecsétek könyve 54+55. old.). Hogyha együtt figyelemmel kísérjük az aktuális fejlődéseket a Közel-Keleten, megállapíthatjuk, hogy a valamennyi most lezajló tárgyalások és szerződések, előkészületeként szolgálnak a végleges Szövetségnek Izráellel. Ennek jelentősége sokatmondó a menyasszony gyülekezetnek: Az idő nemcsak hogy közel, hanem az ajtó előtt van.

Úti beszámoló

Az 1999 -es év különös áldásos évként megy be az Üdvtörténelembe. Még soha ezelőtt nem utaztam annyit és értem el annyi embereket tizenkét hónap alatt, mint ebben az évben. Isten az egész világon új ajtókat nyitott és csodálatosan működött, különösen a Távol-Keleten, Dél- és Közép-Amerikától egész Kubáig, valamint a Kelet-Európai Országokban, sőt még Szibériában is 335 km -re Novoszibirszk várostól keletre! Gyakran százával jöttek az emberek, egyes országokban pedig ezrével is, az összejövetelekre.

Ebben az évben 35 pünkösdi - karizmatikus összejöveteleken volt alkalmam beszélni és betekintést kaptam abba, ami itt valóban lezajlik. Mindazonáltal itt is kimondhattam a hívást. A 62 regionális és nemzetközi televíziós közvetítéseken keresztül is, nagyon sokakhoz lehetett szólni, amint a jelentkezések telefonon, faxon, levelekben és e-mailen keresztül igazolják. A mi hűséges Urunk, akinek népe még mindenütt elszórva megtalálható, megnyitja a szíveket és ajtókat. O~¥ megajándékozott azzal a lehetőséggel, hogy a televíziós adóállomásokon keresztül, az egész világot elérhetjük.

Az első adóállomásból, szatelliten keresztül, több mint 70 Nemzetet lehet elérni. A másadikból Dél-Amerikából, ugyancsak szatelliten keresztül gondját lehet viselni a spanyol nyelvű országoknak Mexikó és Kubáig. A harmadikból pedig el lehet érni a maradékát a világnak. Istennek legyen mindezért hála.

Az új évezred kezdetével és a kegyelem idő befejeztével a legnagyobb bevetés még előttünk áll. Nagy dolgok várákozásán vagyunk, mert a legjobbjá még előttünk áll, ti. a szellemi dolgok valódi visszaszolgáltatása. Most megkaptuk a lehetőséget, az örökérvényű Evangéliumot az egész világnak tanúvallomásul hirdetni (Máté 24,14; Jelenések 14,6). Arról is csodálatosan gondoskodott Isten, hogy az angol nyelvet tökéletesen tudom, amelyet az egész világon megértenek és a különböző országokban lefordítanak az ország nyelvére.

A Krefeldi misszió-központból ellátjuk a föld több mint 130 ország hívőit irodalommal, amelyeket itt 10 nyelven nyomtatunk. Minden országban vannak testvérek, akik hűségesen megmaradnak Isten beszédében, akik nem az ő saját tanításait és nem önkinyilatkoztatásokat prédikálnak, hanem Isten kinyilatkoztatott Szavát, amint írva áll. Amiről pedig nem találunk semmit írva, azt áthagyjuk Istennek.

Alexis Báriier testvérünk, gondját viseli a Svájcban, az egész franci-nyelvű Afrika népeinek, Etienne Genton az olaszul beszélő testvéreknek. Ők ketten már több misszió utat megtettek. Más országokban hasonlóan vannak testvérek akik fordítanak és friss szellemi eledellel szolgálnak Isten népének.

Néktek mindnyájatoknak, akik hűségesek vagytok az Úrhoz és szilárdan helytálltok Isten művében, amelyet az Ő tanácshatározatában mind-e mai napig fenntartott, teljes szívemből köszönetet mondok. Közvetlen részetek van abban, amit Isten jelenleg végez. A feltámadott és nemsokára újra visszatérő Urunkkal és Megváltónkkal előre haladunk, amíg szemtől szembe meglátják szemeink amiben itt hittünk.

Jelenleg 59 misszionáriusokat támogatunk az egész világon. Evégett is köszönetet mondok nektek az Úr nevében és a rászorultak képviselésében, hogy imádságaitokkal és adományaitokkal hozzájárultok a támogatáshoz Ázsiában és Afrikában. A ti jutalmatok nagy lesz a mennyben. Egyesek tudnak adni, mások mennek, mások megint imádkoznak, némelyek prédikálnak és így végzi Isten az Ő művét, tökéletességre juttatva az Ő gyülekezetét.

Ismertetés

Ha Isten is úgy akarja, minden hónap első hétvége után Krefeldben, összefoglaljuk röviden az összejöveteleket angol nyelven és betápláljuk az Internetben, úgyhogy a szolgáló testvérek részesedhetnek belőle az egész világról és tovább adhatják.

Az Internet home-page -ban a következőképpen találjátok meg:

<http://www.freie-volksmission.de>

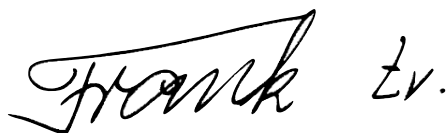
<https://www.misia.sk>

Bocsánatot kérek ha levelek és kérelmek netalán megválaszolatlanul maradtak. Minden tőlünk telhetőt megteszünk, nem ritka eset, hogy még éjjélkor is az irodában vagyok. Különösen Ázsiából és Afrikából újra és újra különböző családi ügyekben fordulnak hozzánk a testvérek. Mindazonáltal úgy van, hogy a misszió-pénzét csak missziói célokra használhatjuk, és személyes célokra nem szabad felhasználnuk.

Valamennyi szolgáló testvéreknek valamint mindazoknak, akik úgy hisznek, amint az Írás mondja, kívánom részetekre Isten segítségét, kegyelmét és bölcsességét, hogy hűségesen szolgáljátok az Urat, amíg hazavisz bennünket. Ha eljön a Völegény, a földdel érintkezésbe se jön. Először feltámadnak azok akik elaludtak a Krisztusban, és a Krisztusban élők egy szempillantásban átalakíttatnak és közösen az Úr elé emeltetünk. Így áll írva és így fog beteljesedni (1.Thess.4,13-17; 1.Kor.15,39-58).

Gondoljatok mindig arra és tartsátok szem előtt: Csak tökéletes szeretet megy oda be; csak akik valóban készenlétben vannak, mehetnek be a mennyegzői vacsorára. Bár lenne, hogy lámpásaink és korsóink telve legyenek a Szellem olajával, amely előfeltétele átalakíttatásunknak és a testből való megváltásunknak (Efézus 1,13-14; 4,30). Az Úr tette a kezdetet és Ő tökéletességre is fog vinni az Ő visszajövetelének napjára. Isten áldjon meg benneteket különösképpen a 2000. év folyamán. Maradjatok józanok minden dolgaitokban, ami a természetieket illeti is különösen: munkahely, család stb. Gondoljatok reám imádságaitokban.

Isten megbízásából munkálkodva

Frank testvér 1999 szeptember 14. egy látogatásánál fogva Dallasz, Texas, USA-ban. Freda Lindsay asszony (84 évesen) beszámol arról, miként kísérték uton férjével Gordon Lindsay-el, Bránhám testvért a negyvenes és ötvenes években. Még most is észrevehetően, lenyűgözően hatot rá az ő különös szolgálata. 1950-ben köznyilvánosságra hozta Rev. Gordon Lindsay az ismert könyvet: »Williám Bránhám — Egy Istentől küldött ember.«

Frank testvér, egy beszélgetés után Richard von Weizsäcker-rel (harmadik balról), aki 10 éven át az N.Sz.K. államfője volt. Úgyszintén jelen voltak: a publicista Heinz Mathias (második balról) és Philipp - Poroszország hercege (jobbról az 1.). Frank testvér még ezekben is Pál apostol lábnyomában jár, miközben tanúvallomást tesz magas és alacsonyak előtt.

Egy összejövetel 1999 szeptember 12. Mexicóban